

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 24 ΙΟΥΝΙΟΥ 1988 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 142

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1792

Κύρωση σύμβασης για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος η σύμβαση για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 10 Απριλίου 1984 και της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980.

(84/297/ΕΟΚ)

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ.

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι η Ελληνική Δημοκρατία, γενόμενη μέλος της Κοινότητας, ανέλαβε τη δέσμευση να προσχωρήσει στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν την παρούσα σύμβαση και για το σκοπό αυτό όρισαν πληρεξουσίους τους :

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ :

τον κ. Paul de KEERSMAEKER
Υφυπουργό Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και Γεωργίας,
Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ :

τον κ. Uffe ELLEMANN - JENSEN
Υπουργό Εξωτερικών της Δανίας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ :

τον κ. Hans - Werner LAUTENSCHLAGER
Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ :

τον κ. Θεόδωρο Πάγκαλο
Υφυπουργό Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τον κ. Roland DUMAS
Υπουργό Ευρωπαϊκών Υποθέσεων της Γαλλικής Δημοκρατίας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ :

τον κ. Peter BARRY
Υπουργό Εξωτερικών της Ιρλανδίας

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ :

τον κ. Giulio ANDREOTTI
Υπουργό Εξωτερικών της Ιταλικής Δημοκρατίας

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΞ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ :

την κ. Colette FLESCH
Υπουργό Εξωτερικών της Κυβέρνησης του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ :

τον κ. W.F. van EEKELEN
Υφυπουργό Εξωτερικών των Κάτω Χωρών
τον κ. H. J. Ch. RUTTEN
Πρέσβυ,
Μόνιμο Αντιπρόσωπο των Κάτω Χωρών

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΟΥ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ :

The Right Honourable Sir Geoffrey HOWE Q.C., M.P.
Υφυπουργό Εξωτερικών Υποθέσεων και των Υποθέσεων της Κοινοπολιτείας

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ, συνελθόντες στα πλαίσια του Συμβουλίου, αφού αντάλλαξαν τα πληρεξούσια έγγραφά τους τα οποία ευρέθησαν εντάξει,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

Άρθρο 1

Η Ελληνική Δημοκρατία προσχωρεί στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980.

Άρθρο 2

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διαβιβάζει στην Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας κυρωμένο αντίγραφο της σύμβασης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ιρλανδική, ιταλική και ολλανδική γλώσσα.

Το κείμενο στην ελληνική γλώσσα της σύμβασης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές προσαρτάται στην παρούσα σύμβαση. Το κείμενο στην ελληνική γλώσσα είναι εξίσου αυθεντικό όσο και τα άλλα κείμενα της σύμβασης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές.

Άρθρο 3

Η παρούσα σύμβαση θα επικυρωθεί από τα υπογράφοντα κράτη. Τα έγγραφα επικύρωσης θα κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 4

Η παρούσα σύμβαση αρχίζει να ισχύει, μεταξύ των κρατών που την έχουν επικυρώσει, την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του τελευταίου εγγράφου επικύρωσης από την Ελληνική Δημοκρατία και επτά κράτη που έχουν επικυρώσει τη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές.

Η παρούσα σύμβαση αρχίζει να ισχύει για κάθε συμβαλλόμενο κράτος που θα την επικυρώσει μεταγενέστερα την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του δικού του εγγράφου επικύρωσης.

Άρθρο 5

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στα υπογράφοντα κράτη :

α) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικύρωσης,

β) τις ημερομηνίες έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης για τα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο 6

Η παρούσα σύμβαση συντάσσεται σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ιταλική και ολλανδική γλώσσα. Τα οκτώ κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση θα κατατεθεί στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ο Γενικός Γραμματέας θα διαβιβάσει κυρωμένο αντίγραφο στην κυβέρνηση κάθε υπογράφοντος κράτους.

Til bekraeftelse heraf har undertegnede behorigt befuldmaegtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die hierzu gehörig befugten unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto, have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe, arna n-údarú go cuí chuige sin, a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti, debitamente a ciò autorizzati, hanno apposto le loro firme alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, hun handtekening onder dit Verdrag hebbne geplaatst.

Udfaerdiget i Luxembourg, den tiende april nitten hundrede og fireogfirs.

Getschehen zu Luxemburg am zehnten April neunzehnhundertvierundachtzig.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις δέκα Απριλίου χίλια εννιακόσια ογδόντα τέσσερα.

Done at Luxembourg, on the tenth day of April in the year one thousand nine hundred and eighty - four.

Fait à Louxembourg, le dix avril mil neuf cent quatre - vingt - quatre.

Arna dhéanamh i Lucsambourg, an deichiú la de mhí Aibreáin, sa bhliain mile naoi gcéad ochto a ceathair.

Fatto a Lussemburgo, addì dieci aprile millenovecentottantaquattro.

Gedaan te Luxemburg, de tiende april negentienhonderd vierentachtig.

Pour Sa Majesté le roi des Belges
Voor Zijne Majesteir de Koning der Belgen
(Υπογραφή)

For Hendes Majestaet Danmarks Dronning
(Υπογραφή)

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland
(Υπογραφή)

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας
(Υπογραφή)

Pour le président de la République française
(Υπογραφή)

Thar ceann Uachtaran na heireann
(Υπογραφή)

Per il presidente della Repubbliqa italiana
(Υπογραφή)

Pour Son Altesse Royale le grand-duc de Luxembourg
(Υπογραφή)

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlhnden
(Υπογραφή)

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
(Υπογραφή)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΥΜΒΑΣΗ

για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980.

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

ΜΕΡΙΜΝΩΝΤΑΣ για τη συνέχιση στο πεδίο του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου, του έργου ενοποίησης του δικαίου που έχει ήδη αρχίσει στην Κοινότητα, ιδίως στον τομέα της διεθνούς δικαιοδοσίας και εκτέλεσης αποφάσεων.

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να θεσπίσουν ομοιόμορφους κανόνες για το εφαρμοστέο στις συμβατικές ενοχές δίκαιο,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι
ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1
Πεδίο εφαρμογής

1. Οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης εφαρμόζονται στις συμβατικές ενοχές, σε περιπτώσεις που εμπεριέχουν σύγκρουση νόμων.

2. Δεν εφαρμόζονται:

α) στην προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, με την επιφύλαξη του άρθρου 11·

β) στις συμβατικές ενοχές που αφορούν:
— τις κληρονομικές σχέσεις,
— τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων,
— τα δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από οικογενειακές σχέσεις, σχέσεις συγγένειας εξ αίματος, γάμου ή αγχιστείας, περιλαμβανομένων και των υποχρεώσεων διατροφής προς τα εξώγαμα τέκνα·

γ) στις ενοχές που προκύπτουν από συναλλαγματικές, επιταγές, γραμμάτια σε διαταγή και άλλα αξιόγραφα, κατά το μέτρο που οι ενοχές απορρέουν από το χαρακτήρα τους ως αξιογράφων·

δ) στις συμφωνίες διαιτησίας και επιλογής δικαστηρίου·

ε) σε ζητήματα που ανάγονται στο δίκαιο των εταιριών, ενώσεων και νομικών προσώπων, όπως η ίδρυση, η ικανότητα, η εσωτερική λειτουργία και λύση, καθώς και η προσωπική ευθύνη των εταίρων και των οργάνων για τα χρέη της εταιρίας, ένωσης ή νομικού προσώπου·

στ) στο ζήτημα αν ο αντιπρόσωπος δεσμεύει έναντι των τρίτων το πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου ισχυρίζεται ότι ενεργεί, ή στο ζήτημα αν ένα όργανο εταιρίας, ένωσης ή νομικού προσώπου δεσμεύει έναντι των τρίτων αυτήν την εταιρία, ένωση ή νομικό πρόσωπο·

ζ) στην ίδρυση των TRUSTS και στις σχέσεις μεταξύ ιδρυτών, TRUSTEES και δικαιούχων·

η) στην απόδειξη και τα δικονομικά ζητήματα, με την επιφύλαξη του άρθρου 14.

3. Οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης δεν εφαρμόζονται στις ασφαλιστικές συμβάσεις που καλύπτουν κινδύνους εντοπιζόμενους στα εδάφη των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας. Για να προσδιορίσει αν ένας κίνδυνος εντοπίζεται στα εδάφη αυτά, ο δικαστής εφαρμόζει το εσωτερικό του δίκαιο.

4. Η προηγούμενη παράγραφος δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις αντασφάλισης.

Άρθρο 2
Οικουμενικός χαρακτήρας

Το καθοριζόμενο από την παρούσα σύμβαση δίκαιο εφαρμόζεται ακόμη κι αν πρόκειται για δίκαιο μη συμβαλλόμενου κράτους.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ
ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Άρθρο 3
Ελεύθερη επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου

1. Η σύμβαση διέπεται από το δίκαιο που επέλεξαν τα συμβαλλόμενα μέρη. Η επιλογή αυτή πρέπει να είναι ρητή ή να συνάγεται με βεβαιότητα από τις διατάξεις της σύμβασης

ή τα δεδομένα της υπόθεσης. Με την επιλογή αυτή οι συμβαλλόμενοι μπορούν να ορίσουν το εφαρμοστέο δίκαιο στο σύνολο ή σε μέρος μόνο της σύμβασής τους.

2. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν οποτεδήποτε την υπαγωγή της σύμβασής τους σε δίκαιο άλλο από εκείνο που, σύμφωνα είτε με προηγούμενη επιλογή κατά το παρόν άρθρο είτε με άλλες διατάξεις της παρούσας σύμβασης, τη διείπε προηγουμένως. Κάθε σχετική με τον καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου τροποποίηση μετά τη σύναψη της σύμβασης δε θίγει κατά το άρθρο 9 τυπικό κύρος της ούτε τα δικαιώματα των τρίτων.

3. Η επιλογή από τα συμβαλλόμενα μέρη αλλοδαπού δικαίου, έστω και αν συνοδεύεται από επιλογή αλλοδαπού δικαστηρίου, δεν είναι δυνατόν, όταν κατά το χρόνο της επιλογής όλα τα άλλα δεδομένα της περίπτωσης εντοπίζονται σε μια μόνο χώρα, να θίξει την εφαρμογή εκείνων των διατάξεων από τις οποίες το δίκαιο της χώρας αυτής δεν επιτρέπει παρέκκλιση με σύμβαση και που αναφέρονται παρακάτω ως «διατάξεις αναγκαστικού δικαίου».

4. Η ύπαρξη και το κύρος της συμφωνίας των συμβαλλομένων ως προς την επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου διέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 8, 9 και 11.

Άρθρο 4

Εφαρμοστέο δίκαιο ελλείψει επιλογής

1. Στο μέτρο που το εφαρμοστέο στη σύμβαση δίκαιο δεν έχει επιλεγεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3, η σύμβαση διέπεται από το δίκαιο της χώρας με την οποία συνδέεται στενότερα. Αν όμως ένα μέρος της σύμβασης μπορεί να διαχωριστεί από την υπόλοιπη σύμβαση και παρουσιάζει στενότερο σύνδεσμο με άλλη χώρα, στο μέρος αυτής της σύμβασης θα μπορεί, κατ' εξαίρεση, να εφαρμοστεί το δίκαιο της άλλης αυτής χώρας.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, τεκμαίρεται ότι η σύμβαση συνδέεται στενότερα με τη χώρα όπου ο συμβαλλόμενος που οφείλει να εκπληρώσει τη χαρακτηριστική παροχή έχει, κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης, τη συνήθη διαμονή του ή, αν πρόκειται για εταιρεία, ένωση ή νομικό πρόσωπο, την κεντρική του διοίκηση. Αν όμως η σύμβαση συνάπτεται κατά την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας του συμβαλλομένου αυτού, η χώρα αυτή είναι η χώρα όπου βρίσκεται η κύρια εγκατάστασή του ή, αν σύμφωνα με τη σύμβαση η παροχή πρέπει να εκπληρωθεί όχι από την κύρια αλλά από άλλη εγκατάσταση, η χώρα όπου βρίσκεται η άλλη αυτή εγκατάσταση.

3. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 2, στο μέτρο που η σύμβαση έχει ως αντικείμενο εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου ή δικαίωμα χρήσης ακινήτου, τεκμαίρεται ότι συνδέεται στενότερα με τη χώρα όπου βρίσκεται το ακίνητο.

4. Η σύμβαση μεταφοράς εμπορευμάτων δεν υπάγεται στο τεκμήριο της παραγράφου 2. Η σύμβαση αυτή, αν η χώρα όπου ο μεταφορέας έχει τη κύρια εγκατάστασή του κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης είναι η χώρα όπου βρίσκεται ο τόπος φόρτωσης ή εκφόρτωσης ή η κύρια εγκατάσταση του αποστολέα, τεκμαίρεται ότι συνδέεται στενότερα με τη χώρα αυτή. Ως συμβάσεις μεταφοράς εμπορευμάτων θεωρούνται επίσης, για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου, οι ναυλώσεις για ένα μόνο ταξίδι και άλλες συμβάσεις με κύριο αντικείμενο τη μεταφορά εμπορευμάτων.

5. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται όταν η χαρακτηριστική παροχή δεν μπορεί να προσδιοριστεί. Τα τεκμήρια των παραγράφων 2, 3 και 4 δεν ισχύουν όταν από το σύνολο των περιστάσεων συνάγεται ότι η σύμβαση συνδέεται στενότερα με άλλη χώρα.

Άρθρο 5

Συμβάσεις καταναλωτών

1. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στις συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο την προμήθεια ενσωμάτων κινητών ή την παροχή υπηρεσιών σ' ένα πρόσωπο, τον καταναλωτή, για σκοπό που μπορεί να θεωρηθεί ξένος προς την επαγγελματική δραστηριότητά του, καθώς και στις συμβάσεις που αφορούν τη χρηματοδότηση μιας τέτοιας συναλλαγής.

2. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 3, η επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου από τους συμβαλλόμενους δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να στερήσει τον καταναλωτή από την προστασία που του εξασφαλίζουν οι αναγκαστικού δικαίου διατάξεις της χώρας όπου έχει τη συνήθη διαμονή του,

— αν, πριν από τη σύναψη της σύμβασης, έγινε στη χώρα αυτή ειδική προσφορά ή διαφήμιση και αν ο καταναλωτής ολοκλήρωσε εκεί τις απαραίτητες για τη σύναψη της σύμβασης πράξεις,

— αν ο αντισυμβαλλόμενος του καταναλωτή ή ο αντιπρόσωπός του έλαβε την παραγγελία του καταναλωτή στη χώρα αυτή, ή

— αν η σύμβαση είναι πώληση εμπορευμάτων και ο καταναλωτής μετέβη από τη χώρα αυτή σε μια ξένη χώρα και έδωσε εκεί την παραγγελία, με την προϋπόθεση ότι το ταξίδι οργανώθηκε από τον πωλητή με σκοπό να παρακινήσει τον καταναλωτή να προβεί σε αγορά.

3. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 4 και εφ' όσον δεν έχει γίνει επιλογή σύμφωνα με το άρθρο 3, συμβάσεις που πραγματοποιούνται υπό τις περιγραφόμενες στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου συνθήκες διέπονται από το δίκαιο της χώρας όπου ο καταναλωτής έχει τη συνήθη διαμονή του.

4. Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται:

α) στη σύμβαση μεταφοράς·

β) στη σύμβαση παροχής υπηρεσιών, όταν οι οφειλόμενες στον καταναλωτή υπηρεσίες πρέπει να παρασχεθούν αποκλειστικά σε χώρα άλλη από εκείνη της συνήθους διαμονής του.

5. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 4, το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στις συμβάσεις που παρέχουν συνδυασμό μεταφοράς και στέγης αντί συνολικού τιμήματος.

Άρθρο 6

Ατομική σύμβαση εργασίας

1. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 3, στη σύμβαση εργασίας η επιλογή από τους συμβαλλόμενους του εφαρμοστέου δικαίου δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να στερήσει τον εργαζόμενο από την προστασία που του εξασφαλίζουν οι αναγκαστικού δικαίου διατάξεις του δικαίου που θα ήταν εφαρμοστέο σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, σε περίπτωση που δεν είχε γίνει επιλογή.

2. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 4 και εφ' όσον δεν έχει γίνει επιλογή σύμφωνα με το άρθρο 3, η σύμβαση εργασίας διέπεται:

α) από το δίκαιο της χώρας όπου ο εργαζόμενος παρέχει συνήθως την εργασία του σε εκτέλεση της σύμβασης, ακόμη κι αν έχει αποσπασθεί προσωρινά σε άλλη χώρα· ή

β) αν ο εργαζόμενος δεν παρέχει συνήθως την εργασία του σε μία μόνο χώρα, από το δίκαιο της χώρας όπου βρίσκεται η εγκατάσταση που τον προσέλαβε, εκτός αν από το σύνολο των περιστάσεων συνάγεται ότι η σύμβαση εργασίας συνδέεται στενότερα με άλλη χώρα, οπότε εφαρμοστέο είναι το δίκαιο της άλλης αυτής χώρας.

Άρθρο 7

Κανόνες αναγκαστικού δικαίου

1. Κατά την εφαρμογή του δικαίου μιας συγκεκριμένης χώρας σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, είναι δυνατό να δοθεί ισχύς στις αναγκαστικού δικαίου διατάξεις άλλης χώρας με την οποία η περίπτωση παρουσιάζει στενό σύνδεσμο, αν και στο μέτρο που, σύμφωνα με το δίκαιο της τελευταίας αυτής χώρας, οι διατάξεις αυτές είναι εφαρμοστέες οποιοδήποτε δίκαιο κι αν διέπει τη σύμβαση. Για να αποφασισθεί αν θα δοθεί ισχύς σ' αυτές τις αναγκαστικού δικαίου διατάξεις, θα ληφθεί

υπόψη η φύση και ο σκοπός τους καθώς και οι συνέπειες της εφαρμογής ή μη εφαρμογής τους.

2. Οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης δεν μπορούν να θίξουν την εφαρμογή των κανόνων δικαίου της χώρας του δικάζοντος δικαστή, που ρυθμίζουν αναγκαστικά την περίπτωση ανεξάρτητα από το εφαρμοστέο στη σύμβαση δίκαιο.

Άρθρο 8
Ουσιαστικό κύρος

1. Η ύπαρξη και το κύρος της σύμβασης ή μιας διάταξής της διέπονται από το δίκαιο που θα ήταν εφαρμοστέο σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, αν η σύμβαση ή η διάταξη ήταν έγκυρη.

2. Ωστόσο, ένας συμβαλλόμενος μπορεί να επικαλεσθεί το δίκαιο της χώρας όπου έχει τη συνήθη διαμονή του, για ν' αποδείξει ότι δεν έχει συναινέσει, αν από τις περιστάσεις συνάγεται ότι δε θα ήταν λογικό να καθορισθεί το αποτέλεσμα της συμπεριφοράς του σύμφωνα με το δίκαιο που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 9
Τύπος

1. Σύμβαση μεταξύ προσώπων που βρίσκονται στην ίδια χώρα είναι έγκυρη ως προς τον τύπο αν πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις, είτε του δικαίου που σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση διέπει την ουσία της, είτε του δικαίου της χώρας όπου συνήφθη.

2. Σύμβαση μεταξύ προσώπων που βρίσκονται σε διαφορετικές χώρες είναι έγκυρη ως προς τον τύπο αν πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις, είτε του δικαίου που σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση διέπει την ουσία της, είτε του δικαίου μιας από τις χώρες αυτές.

3. Όταν η σύμβαση συνάπτεται δι' αντιπροσώπου, για την εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2 λαμβάνεται υπόψη η χώρα όπου βρίσκεται ο αντιπρόσωπος κατά το χρόνο που ενεργεί.

4. Η μονομερής δικαιοπραξία, η σχετική με σύμβαση που έχει συναφθεί ή πρόκειται να συναφθεί, είναι έγκυρη ως προς τον τύπο αν πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις, είτε του δικαίου που σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση διέπει ή θα διείπε την ουσία της, είτε του δικαίου της χώρας όπου επιχειρήθηκε η δικαιοπραξία αυτή.

5. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων δεν εφαρμόζονται στις συμβάσεις που καλύπτονται από το άρθρο 5, εφ' όσον συνάπτονται υπό τις περιγραφόμενες στο άρθρο 5 παράγραφος 2 συνθήκες. Ο τύπος των συμβάσεων αυτών ρυθμίζεται από το δίκαιο της χώρας όπου ο καταναλωτής έχει τη συνήθη διαμονή του.

6. Παρά τις διατάξεις των παραγράφων 1 έως 4 του παρόντος άρθρου, κάθε σύμβαση που έχει ως αντικείμενο εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου ή δικαίωμα χρήσης ακινήτου υπάγεται στους αναγκαστικούς περί τύπου κανόνες του δικαίου της χώρας όπου βρίσκεται το ακίνητο, εφ' όσον, σύμφωνα με το δίκαιο αυτό, οι κανόνες αυτοί εφαρμόζονται ανεξάρτητα από τον τόπο όπου έχει συναφθεί η σύμβαση ή από το δίκαιο που διέπει την ουσία της.

Άρθρο 10
Έκταση του εφαρμοστέου δικαίου

1. Το σύμφωνα με τα άρθρα 3 έως 6 και 12 εφαρμοστέο στη σύμβαση δίκαιο διέπει ειδικότερα:

α) την ερμηνεία της·

β) την εκπλήρωση των ενοχών που δημιουργεί·

γ) μέσα στα όρια των εξουσιών που παρέχει στο δικαστήριο το δικονομικό δίκαιό του, τις συνέπειες της μη εκπλήρωσης, ολικής ή μερικής, των ενοχών αυτών, συμπεριλαμβανομένου και του υπολογισμού της ζημίας εφ' όσον ρυθμίζεται από κανόνες δικαίου·

δ) τους διάφορους τρόπους απόσβεσης των ενοχών, καθώς και τις παραγραφές και εκπτώσεις λόγω παρόδου προθεσμίας·

ε) τις συνέπειες της ακυρότητας της σύμβασης.

2. Ως προς τους τρόπους εκπλήρωσης και τα μέτρα που πρέπει να λάβει ο δανειστής σε περίπτωση πλημμελούς εκπλήρωσης, θα λαμβάνεται υπόψη το δίκαιο του τόπου εκπλήρωσης της παροχής.

Άρθρο 11
Ανικανότητα

Σε σύμβαση μεταξύ προσώπων που βρίσκονται στην ίδια χώρα, φυσικό πρόσωπο, ικανό, σύμφωνα με το δίκαιο της χώρας αυτής, δεν μπορεί να επικαλεσθεί τη σύμφωνα με άλλο δίκαιο ανικανότητά του, παρά μόνο αν, κατά το χρόνο που συνάπτεται η σύμβαση, ο αντισυμβαλλόμενος γνώριζε την ανικανότητα αυτή ή την αγνοούσε εξ αμελείας του.

Άρθρο 12
Εκχώρηση

1. Οι υποχρεώσεις ανάμεσα στον εκχωρητή και τον εκδοχέα μιας απαίτησης διέπονται από το δίκαιο που, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, εφαρμόζεται στη μεταξύ τους σύμβαση.

2. Το δίκαιο που διέπει την εκχωρούμενη απαίτηση καθορίζει το εκχωρητό της, τις σχέσεις μεταξύ εκδοχέα και οφειλέτη, τους όρους με τους οποίους μπορεί να γίνει επίκληση της εκχώρησης έναντι του οφειλέτη και το εξοφλητικό αποτέλεσμα παροχής του οφειλέτη.

Άρθρο 13
Υποκατάσταση

1. Σε περίπτωση που ένα πρόσωπο, ο δανειστής, έχει συμβατική απαίτηση έναντι άλλου προσώπου, του οφειλέτη, και ένας τρίτος έχει την υποχρέωση να ικανοποιήσει το δανειστή ή τον έχει ικανοποιήσει εκπληρώνοντας την υποχρέωση αυτή, το εφαρμοστέο σ' αυτή την υποχρέωση του τρίτου δίκαιο καθορίζει αν αυτός μπορεί να ασκήσει το σύνολο ή μέρος των δικαιωμάτων που έχει ο δανειστής έναντι του οφειλέτη σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει τις σχέσεις τους.

2. Ο ίδιος κανόνας εφαρμόζεται όταν περισσότερα πρόσωπα υποχρεούνται δυνάμει της ίδιας συμβατικής ενοχής και ένα από αυτά έχει ικανοποιήσει το δανειστή.

Άρθρο 14
Απόδειξη

1. Το δίκαιο που, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, διέπει τη σύμβαση εφαρμόζεται, στο μέτρο που καθιερώνει τεκμήρια ή κατανέμει το βάρος απόδειξης, σε θέματα συμβατικών ενοχών.

2. Οι δικαιοπραξίες μπορούν ν' αποδειχθούν με κάθε αποδεικτικό μέσο παραδεκτό, σύμφωνα είτε με το δίκαιο του δικάζοντος δικαστή είτε με ένα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 9 δίκαια, κατά το οποίο η δικαιοπραξία είναι έγκυρη ως προς τον τύπο, εφ' όσον η απόδειξη μπορεί να διεξαχθεί με το μέσο αυτό ενώπιον του δικάζοντος δικαστή.

Άρθρο 15
Αποκλεισμός της παραπομπής

Ως δίκαιο μιας χώρας η εφαρμογή του οποίου ορίζεται από την παρούσα σύμβαση νοούνται οι ισχύοντες κανόνες δικαίου στη χώρα αυτή εκτός από τους κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου.

Άρθρο 16
Επιφύλαξη δημόσιας τάξης

Η εφαρμογή μιας διάταξης του δικαίου που καθορίζεται από την παρούσα σύμβαση δεν μπορεί ν' αποκλειστεί παρά μόνο αν η εφαρμογή αυτή είναι πρόδηλα ασυμβίβαστη με τη δημόσια τάξη του δικάζοντος δικαστή.

Άρθρο 17

Μη αναδρομική ισχύς

Σε κάθε συμβαλλόμενο κράτος η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στις συμβάσεις που συνάπτονται μετά τη θέση της σε ισχύ ως προς το κράτος αυτό.

Άρθρο 18

Ομοιόμορφη ερμηνεία

Κατά την ερμηνεία και εφαρμογή των ομοιόμορφων κανόνων που προηγούνται θα λαμβάνεται υπόψη ο διεθνής χαρακτήρας τους και η σκοπιμότητα ομοιόμορφης ερμηνείας και εφαρμογής τους.

Άρθρο 19

Κράτη χωρίς ενοποιημένο σύστημα δικαίου

1. Σε περίπτωση που ένα κράτος αποτελείται από περισσότερες εδαφικές ενότητες που η καθεμία έχει τους δικούς της κανόνες για τις συμβατικές ενοχές, κάθε εδαφική ενότητα θεωρείται ως χώρα για τον καθορισμό του εφαρμοστέου δικαίου σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

2. Ένα κράτος, στο οποίο διάφορες εδαφικές ενότητες έχουν τους δικούς τους κανόνες για τις συμβατικές ενοχές, δεν υποχρεούται να εφαρμόζει την παρούσα σύμβαση στις συγκρούσεις νόμων που αφορούν αποκλειστικά αυτές τις εδαφικές ενότητες.

Άρθρο 20

Υπεροχή του κοινοτικού δικαίου

Η παρούσα σύμβαση δε θίγει την εφαρμογή διατάξεων που περιέχουν κανόνες σύγκρουσης σχετικούς με συμβατικές ενοχές σε ειδικά θέματα και που περιλαμβάνονται ή θα περιληφθούν σε πράξεις των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή στις εθνικές νομοθεσίες που εναρμονίζονται σε εκτέλεση των πράξεων αυτών.

Άρθρο 21

Σχέσεις με άλλες συμβάσεις

Η παρούσα σύμβαση δε θίγει την εφαρμογή των διεθνών συμβάσεων των οποίων ένα συμβαλλόμενο κράτος είναι ή θα γίνει μέρος.

Άρθρο 22

Επιφυλάξεις

1. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί κατά την υπογραφή, την επικύρωση, την αποδοχή ή την έγκριση να επιφυλαχθεί να μην εφαρμόσει:

α) το άρθρο 7 παράγραφος 1·

β) το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο ε.

2. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί επίσης κατά τη γνωστοποίηση επέκτασης της σύμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 2, να διατυπώσει μία ή περισσότερες από τις επιφυλάξεις αυτές, με αποτέλεσμα περιορισμένο στα εδάφη που αφορά η επέκταση ή σε ορισμένα από αυτά.

3. Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί οποτεδήποτε να ανακαλέσει επιφύλαξη που έχει διατυπώσει· η ενέργεια της επιφύλαξης θα παύσει την πρώτη ημέρα του τρίτου ημερολογιακού μήνα μετά τη γνωστοποίηση της ανάκλησης.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 23

1. Αν μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης ως προς ένα συμβαλλόμενο κράτος, το κράτος αυτό επιθυμεί να θεσπίσει ένα νέο κανόνα σύγκρουσης νόμων για μια ιδιαίτερη κατηγορία συμβάσεων που ανήκει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας σύμβασης, ανακοινώνει την πρόθεσή του στα άλλα υπογράφοντα κράτη μέσω του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2. Μέσα σε έξι μήνες από την ανακοίνωση στο Γενικό Γραμματέα, κάθε υπογράφον κράτος μπορεί να του ζητήσει να οργανώσει διαβουλεύσεις ανάμεσα στα υπογράφοντα κράτη με σκοπό να επιτευχθεί συμφωνία.

3. Αν μέσα στην προθεσμία αυτή κανένα υπογράφον κράτος δε ζητήσει διαβουλεύσεις ή αν μέσα σε δύο χρόνια από την ανακοίνωση στο Γενικό Γραμματέα δεν επιτεύχθηκε καμιά συμφωνία από τις διαβουλεύσεις αυτές, το συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να τροποποιήσει το δίκαιό τους. Τα μέτρα που λαμβάνονται από το κράτος αυτό γνωστοποιούνται στα άλλα υπογράφοντα κράτη μέσω του Γενικού Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 24

1. Αν μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης ως προς ένα συμβαλλόμενο κράτος, το κράτος αυτό επιθυμεί να γίνει μέρος σε πολυμερή σύμβαση της οποίας το κύριο αντικείμενο ή ένα από τα κύρια αντικείμενα είναι ιδιωτικού διεθνούς δικαίου ρύθμιση ενός από τα θέματα που αφορά η παρούσα σύμβαση, εφαρμόζεται η προβλεπόμενη στο άρθρο 23 διαδικασία. Το διάστημα όμως των δύο ετών που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 23 μειώνεται σε ένα έτος.

2. Η προβλεπόμενη στην προηγούμενη παράγραφο διαδικασία δεν ακολουθείται αν ένα συμβαλλόμενο κράτος ή μία από τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες είναι ήδη μέρος στην πολυμερή σύμβαση ή αν το αντικείμενο της σύμβασης αυτής είναι να αναθεωρήσει σύμβαση στην οποία το ενδιαφερόμενο κράτος είναι ήδη μέρος ή αν πρόκειται για σύμβαση που συνάπτεται στα πλαίσια των συνθηκών περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 25

Σε περίπτωση που ένα συμβαλλόμενο κράτος κρίνει ότι η ενοποίηση που πραγματοποιήθηκε με την παρούσα σύμβαση διακυβεύεται με τη σύναψη συμφωνιών μη προβλεπόμενων στο άρθρο 24 παράγραφος 1, το κράτος αυτό μπορεί να ζητήσει από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να οργανώσει διαβουλεύσεις ανάμεσα στα κράτη που έχουν υπογράψει την παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 26

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να ζητήσει την αναθεώρηση της παρούσας σύμβασης. Στην περίπτωση αυτή συγκαλείται από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναθεωρητική συνδιάσκεψη.

Άρθρο 27

1. Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στο ευρωπαϊκό έδαφος των συμβαλλομένων κρατών, συμπεριλαμβανομένης της Γροιλανδίας, και στο σύνολο του εδάφους της Γαλλικής Δημοκρατίας.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1:

α) η παρούσα σύμβαση δεν εφαρμόζεται στα νησιά Φερόες, εκτός αν το Βασίλειο της Δανίας προβεί σε αντίθετη δήλωση·

β) η παρούσα σύμβαση δεν εφαρμόζεται στα εκτός του Ηνωμένου Βασιλείου ευρωπαϊκά εδάφη τα οποία το Ηνωμένο Βασίλειο εκπροσωπεί διεθνώς, εκτός αν το Ηνωμένο Βασίλειο προβεί σε αντίθετη δήλωση για ένα ή περισσότερα από τα εδάφη αυτά·

γ) η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στις Ολλανδικές Αντίλλες, αν το Βασίλειο των Κάτω Χωρών προβεί σε σχετική δήλωση.

3. Οι δηλώσεις αυτές μπορεί να γίνουν οποτεδήποτε, με γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

4. Οι δευτεροβάθμιες διαδικασίες που εισάγονται στο Ηνωμένο Βασίλειο κατά αποφάσεων που έχουν εκδοθεί απ' τα δικαστήρια των αναφερόμενων στην παράγραφο 2 στοιχείο δ) εδαφών θεωρούνται ως διαδικασίες διεξαγόμενες ενώπιον των δικαστηρίων αυτών.

Άρθρο 28

1. Η παρούσα σύμβαση είναι ανοιχτή από τις 19 Ιουνίου 1980 για υπογραφή από τα κράτη που είναι συμβαλλόμενα μέρη στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

2. Η παρούσα σύμβαση υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση των κρατών που την έχουν υπογράψει. Τα έγγραφα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης θα κατατεθούν στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 29

1. Η παρούσα σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του εβδόμου εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης.

2. Για κάθε υπογράφον κράτος που την επικυρώνει, αποδέχεται ή εγκρίνει μεταγενέστερα, η σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του δικού του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης.

Άρθρο 30

1. Η σύμβαση θα έχει διάρκεια δέκα ετών από την ημερομηνία που θα αρχίσει να ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 1, ακόμη και για τα κράτη για τα οποία θα αρχίσει να ισχύει μεταγενέστερα.

2. Η σύμβαση θα ανανεώνεται σιωπηρά κάθε πέντε έτη, εκτός αν καταγγελθεί.

3. Η καταγγελία θα γνωστοποιείται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τουλάχιστον έξι μήνες πριν εκπνεύσει η προθεσμία των δέκα ή ανάλογα με την περίπτωση, των πέντε ετών. Μπορεί να περιορισθεί σε ένα από τα εδάφη στα οποία η σύμβαση θα έχει ενδεχομένως επεκταθεί, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 2.

4. Η καταγγελία δε θα ισχύει παρά μόνο ως προς το κράτος που την έχει γνωστοποιήσει. Η σύμβαση θα παραμείνει σε ισχύ για τα άλλα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο 31

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στα κράτη που είναι συμβαλλόμενα μέρη της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας:

α) τις υπογραφές·

β) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης·

γ) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης·

δ) τις ανακοινώσεις που γίνονται κατ' εφαρμογή των άρθρων 23, 24, 25, 26, 27 και 30·

ε) τις επιφυλάξεις και την ανάκλησή τους που προβλέπονται στο άρθρο 22.

Άρθρο 32

Το συνημμένο στην παρούσα σύμβαση πρωτόκολλο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της.

Άρθρο 33

Η παρούσα σύμβαση συντάσσεται σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ιρλανδική, ιταλική και ολλανδική γλώσσα. Τα επτά κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση θα κατατεθεί στο αρχείο της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ο Γενικός Γραμματέας θα διαβιβάσει κυρωμένο αντίγραφο στην κυβέρνηση κάθε υπογράφοντος κράτους.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

Έγινε στη Ρώμη, στις δεκαεννιά Ιουνίου χίλια εννιακόσια ογδόντα.

(υπογραφές)

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συμφώνησαν στην ακόλουθη διάταξη, που προσαρτάται στη σύμβαση:

«Παρά τις διατάξεις της σύμβασης, η Δανία μπορεί να διατηρήσει τη διάταξη του άρθρου 169 SØlov (ναυτική νομοθεσία), που αναφέρεται στο εφαρμοστέο δίκαιο σε ζητήματα σχετικά με τη θαλάσσια μεταφορά εμπορευμάτων και μπορεί να τροποποιήσει τη διάταξη αυτή χωρίς να ακολουθήσει την προβλεπόμενη στο άρθρο 23 της σύμβασης διαδικασία».

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στη Ρώμη, στις δεκαεννιά Ιουνίου χίλια εννιακόσια ογδόντα.

(υπογραφές)

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Κατά την υπογραφή της σύμβασης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, οι Κυβερνήσεις του Βασιλείου του Βελγίου, του Βασιλείου της Δανίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας.

Ι. ΜΕΡΙΜΝΩΝΤΑΣ να αποφύγουν, κατά το μέτρο του δυνατού, τη διασπορά των κανόνων σύγκρουσης νόμων σε περισσότερα κείμενα και τις διαφορές ανάμεσα στους κανόνες αυτούς, εκφράζουν την ευχή, τα όργανα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να επιδιώκουν, κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους σύμφωνα με τις ιδρυτικές συνθήκες, τη θέσπιση, όταν είναι αναγκαίο, κανόνων σύγκρουσης που να βρίσκονται, κατά το μέτρο του δυνατού, σε αρμονία με τους κανόνες της σύμβασης.

ΙΙ. ΔΗΛΩΝΟΥΝ την πρόθεσή τους να προχωρήσουν, από την υπογραφή της σύμβασης και μέχρι να δεσμευθούν από το άρθρο 24, σε αμοιβαίες διαβουλεύσεις, σε περίπτωση που ένα από τα υπογράφοντα κράτη θα επιθυμούσε να γίνει μέρος σε σύμβαση για την οποία θα εφαρμοζόταν η προβλεπόμενη στο άρθρο αυτό διαδικασία.

ΙΙΙ. ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ τη συμβολή της σύμβασης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές στην ενοποίηση των κανόνων σύγκρουσης στο πλαίσιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκφράζουν τη γνώμη ότι κάθε κράτος που γίνεται μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων θα πρέπει να προσχωρήσει στη σύμβαση αυτή.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στη Ρώμη, στις δεκαεννιά Ιουνίου χίλια εννιακόσια ογδόντα.

(Υπογραφές).

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Οι Κυβερνήσεις του Βασιλείου του Βελγίου, του Βασιλείου της Δανίας, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιρλανδίας, της

Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, του Βασιλείου των Κάτω Χωρών και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, κατά την υπογραφή της σύμβασης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να εξασφαλίσουν την όσο το δυνατό αποτελεσματικότερη εφαρμογή των διατάξεών της,

ΜΕΡΙΜΝΩΝΤΑΣ να αποτρέψουν ερμηνευτικές αποκλίσεις που μπορούν να παρακωλύσουν την ενοποιητική λειτουργία της σύμβασης,

ΔΗΛΩΝΟΥΝ ότι είναι πρόθυμες:

I. να εξετάσουν τη δυνατότητα παροχής ορισμένων αρμοδιοτήτων στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ενδεχομένως να διαπραγματευθούν τη σχετική συμφωνία·

II. να καθιερώσουν τακτική επικοινωνία των αντιπροσώπων τους.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στη Ρώμη, στις δεκαεννιά Ιουνίου χίλια εννιακόσια ογδόντα.

(υπογραφές)

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της σύμβασης που κυρώνεται κατά τα προβλεπόμενα από το άρθρο 4 αυτής.

Παραγγέλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 24 Ιουνίου 1988

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 24 Ιουνίου 1988

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ